

Kaitseme vilja tule eest!

On lähenemas viljavalmimise, -koristamise ja -peksu aeg rikastel Nõukogude Eesti põldudel. Nõukogude Eesti põllupidajad teades põllumajanduse erilist tähtsust riigi taastamisel ja ülesehitamisel, on liitunud ÜK (b) P Keskkomitee veebruari pleenumi otsusega anda riigile kõrget saaki viisaastakul, mis peale sõja on esimene. Nüüd peame selle ka õigeaegselt koristama ja peksma.

Et täita seda suurt ülesannet, hoida ja kaitsta saaki, selleks tuleb pidada kõigepealt ranget tuleohutuse režiimi, teades, et iga vähimagi tuleohutuse määrase rikkumine toob kaasa endaga suured kahjud ja võib hävitada kogu viljasaagi.

Tuleohutuse määruste täpne täitmine on otsustavamaid abinõusid võitluses viljasaagi tõstmise eest. Seepärast on tarvis organiseerida igati kohalike viljade kaitset.

Viljakuhilad tuleb ehitada paariviisi, kuhjade vahe üksteisest mitte vähem kui 20 m ja viljakuhilate paaride vahe mitte vähem kui 100 m.

Viljakuhilad tuleb ehitada eemale igasugustest hoonetest (elamud, küünid, loomalaudad, tallid jne.) mitte vähem kui 200 m.

Kohad kuhu ehitatakse peksmata viljakuhilad, peavad olema varustatud järgmiste tulekaitsevahenditega:

- iga kuhila kohta peab olema 2 tunni veega;
- kaks ämbrit ja
- 6 kustutusluuda, valmistatud roguskist või haljas- (leht-puu) okstest. Peale selle tuleb organiseerida alaline valve vabatahtlikest tuletõrjeüksustest määratud valvuritega.

Viljade juures on keelatud suitsetamine, tule tegemine ja masinate remontimine, mis tingivad lahtise tule tegemist. Suitsetamiseks tuleb sisse seada erilised suitsetamiskohad, mitte lähemale kui 30 m küntud kohast viljapeksu platsil. Plats tuleb puhastada igasugusest täimestikust ja prahist. Suitsuotsade jaoks tuleb asetada tünn veega.

Kui on siiski vaja tuld teha (toidukeetmine jne.), siis ei tohi see toimuda mitte lähemal kui 100 m koristatud viljast ja ainult vaigse ilmaga.

Traktoreid, kombaine ja automasinaid võib lubada töötada peksuplatsil ainult sel juhul, kui nad on täiesti korras.

Traktorite, kombainide ja automasinate süüteseadeldised ja karboraatorid peavad olema täpselt reguleeritud, et töötamise ajal väljalöögitornust (sumbutajast) ei tuleks välja plahvatusi, paksu suitsu ja sädemeid.

Traktorite, kombainide ja autode väljalöögitornud tuleb varustada sädemete püüdjatega, mootorid aga kaitsta raudplekist ümbrikutega, mille all asbestpapist isoleeraine, et hoida ära õlgede süttimist.

Igal kombainil peab olema tulekustutaja ja raudlabidas. Tulekustutaja puudumisel tuleb asetada kombainile veetünn ämbriga nii, et töötamise ajal vesi maha ei loksuks.

Kohapeal töötavate traktorite täitmine vedelküttega peab toimuma mootori seisu ajal kinnise kattega, milles avaus kütteaine valamiseks. Mittekohapeal töötavaid traktoreid ja automasinaid on keelatud täita küttega peksuplatsil. Öisel ajal on igasuguste jõuvankrite käivitamine keelatud.

Põlev- ja määrdeained, mis määratud traktorite ja kombainide jaoks, ei tohi hoida mitte lähemal kui 100 m peksuplatsist, viljakuhilast ja töötavaist masinaist. Kütteenete hoiukoht tuleb varustada tulekustutajatega, liivakastidega ja labidatega.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata tuleohutuse määruste täitmiseks peksukohal.

Viljapeksu kohti ei tohi ehitada igasugustele ehitistele lähemale kui 150 m ja üldlähikäidavast teest eemale 20 m, soovitatav alati veevõtukohtade lähedale.

Peksuplats tuleb puhastada rohust ja prahist ning künda ümberringi 3 m laiune kaitseriba.

Iga peksumasin, mis töötab traktorijõul peab olema ühendatud traktoritega trossi või keti abil, et juhtumil, kui puhkeb tuli on võimalik kohe ära sõita.

Pekstud vilja tuleb kohe koristada lahtiselt peksuplatsilt.

Kinnistes viljapeksuruumides ei tohi hoida rohkem peksmata vilja kui ühe ööpäeva peksunorm.

Pekstud õled tuleb asetada kuhilasse mitte lähemale kui 100 m peksukohast.

Peksukoht tuleb varustada:

- tuleohutuse teatamise signaaliga (raudplaat, roopaots, kell jmt.);
- veetünnide, ämbrite ja kustutajatega ning tuletõrje käsipritsiga.

Kõik peksuplatsil töötajad peavad olema teadlikud tuleohu vastu võitlemise määrustes.

Tuleohutuse määruste täitmise järelevalve pannakse vabatahtliku tuletõrje komando ülemale.

Õigeaegne tuleohutuse määruste täitmine on üks peamisi nõudeid ja võimalusi vilja koristamisel ja riikliku plaani õigeaegsel täitmisel.

Anname riigile rohkem leiba, hoiame ja kaitseme viljasaaki tuleohu eest.

ENSV Tuletõrje Valitsus

Kaitseme vilj

On lähenemas viljavalmimise, -koristamise ja -peksu aeg rikastel Nõukogude Eesti põldudel. Nõukogude Eesti põllupidajad teades põllumajanduse erilist tähtsust riigi taastamisel ja ülesehitamisel, on liitunud ÜK (b) P Keskkomitee veebruari pleenumi otsusega anda riigile kõrget saaki viisaastakul, mis peale sõja on esimene. Nüüd peame selle ka õigeaegselt koristama ja peksma.

Et täita seda suurt ülesannet, hoida ja kaitsta saaki, selleks tuleb pidada kõigepealt ranget tuleohutuse režiimi, teades, et iga vähimagi tuleohutuse määrase rikkumine toob kaasa endaga suured kahjud ja võib hävitada kogu viljasaagi.

Tuleohutuse määruste täpne täitmine on otsustavamaid abinõusid võitluses viljasaagi tõstmise eest. Seepärast on tarvis organiseerida igati kohalike viljade kaitset.

Viljakuhilad tuleb ehitada paariviisi, kuhjade vahe üksteisest mitte vähem kui 20 m ja viljakuhilate paaride vahe mitte vähem kui 100 m.

Viljakuhilad tuleb ehitada eemale igasugustest hoonetest (elamud, küünid, loomalaudad, tallid jne.) mitte vähem kui 200 m.

Kohad kuhu ehitatakse peksmata viljakuhilad, peavad olema varustatud järgmiste tulekaitsevahenditega:

- a) iga kuhila kohta peab olema 2 tunni veega;
- b) kaks ämbrit ja
- c) 6 kustutusluuda, valmistatud roguskist või haljas- (lehtpuu) okstest. Peale selle tuleb organiseerida alaline valve vabatahtlikest tuletõrjeüksustest määratud valvuritega.

Viljade juures on keelatud suitsetamine, tule tegemine ja masinate remontimine, mis tingivad lahtise tule tegemist. Suitsetamiseks tuleb sisse seada erilised suitsetamiskohad, mitte lähimale kui 30 m küntud kohast viljapeksu platsil. Plats tuleb puhastada igasugusest täimestikust ja prahist. Suitsuotsade jaoks tuleb asetada tünn veega.

Kui on siiski vaja tuld teha (toidukeetmine jne.), siis ei tohi see toimuda mitte lähemal kui 100 m koristatud viljast ja ainult vaigse ilmaga.

Traktoreid, kombaine ja automasinaid võib lubada töötada peksuplatsil ainult sel juhul, kui nad on täiesti korras.

Traktorite, kombainide ja automasinate süüteseadeldised ja karboraatorid peavad olema täpselt reguleeritud, et töötamise ajal väljalöögitorust (sumbutajast) ei tuleks välja plahvatusi, paksu suitsu ja sädemeid.

Traktorite, kombainide ja autode väljalöögitorud tuleb varustada sädemete püüdjatega, mootorid aga kaitsta raudplekist ümbrikutega, mille all asbestpapist isoleeraine, et hoida ära õlgede süttimist.

Ilja tule eest!

Igal kombainil peab olema tulekustutaja ja raudlabidas. Tulekustutaja puudumisel tuleb asetada kombainile veetünn ämbriga nii, et töötamise ajal vesi maha ei loksuks.

Kohapeal töötavate traktorite täitmine vedelküttega peab toimuma mootori seisu ajal kinnise kattega, milles avaus kütteaine valamiseks. Mittekohapeal töötavaid traktoreid ja automasinaid on keelatud täita kütteainega peksuplatsil. Öisel ajal on igasuguste jõuvankrite käivitamine keelatud.

Põlev- ja määrdained, mis määratud traktorite ja kombainide jaoks, ei tohi hoida mitte lähemal kui 100 m peksuplatsist, viljakuhilast ja töötavaist masinaist. Kütteainete hoiukoht tuleb varustada tulekustutajatega, liivakastidega ja labidatega.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata tuleohutuse määruste täitmiseks peksukohal.

Viljapeksu kohti ei tohi ehitada igasugustele ehitistele lähemale kui 150 m ja üldlähikaidavast teest eemale 20 m, soovitatav alati veevõtukohtade lähedale.

Peksuplats tuleb puhastada rohust ja prahist ning künda ümberringi 3 m laiune kaitseriba.

Iga peksumasin, mis töötab traktorijõul peab olema ühendatud traktoritega trossi või keti abil, et juhtumil, kui puhkeb tuli on võimalik kohe ära sõita.

Pekstud vili tuleb kohe koristada lahtiselt peksuplatsilt.

Kinnistes viljapeksuruumides ei tohi hoida rohkem peksmata vilja kui ühe ööpäeva peksunorm.

Pekstud õled tuleb asetada kuhilasse mitte lähemale kui 100 m peksukohast.

Peksukoht tuleb varustada:

- a) tuleohutuse teatamise signaaliga (raudplaat, roopaots, kell jmt.);
- b) veetünnide, ämbrite ja kustutajatega ning tuletõrje käsipritsiga.

Kõik peksuplatsil töötajad peavad olema teadlikud tuleohu vastu võitlemise määrustes.

Tuleohutuse määruste täitmise järelevalve pannakse vabahtliku tuletõrje komando ülemale.

Õigeaegne tuleohutuse määruste täitmine on üks peamisi nõudeid ja võimalusi vilja koristamisel ja riikliku plaani õigeaegsel täitmisel.

Anname riigile rohkem leiba, hoiame ja kaitseme vilja saaki tuleohu eest.

ENSV Tuletõrje Valitsus

TARTU ÜLIKOOL
RAAMATUKOGU